

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 15 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL ES DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 120/2015-C, INTERPOSAT CONTRA LA LIQUIDACIÓ NÚMERO 3876556, RELATIVA A L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 8 de febrer de 2016 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 15 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 120/2015-C, interposat per la senyora C.A.P. contra el decret núm. 271/2015, de 16 de gener de 2015, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació número 3876556, de quota 4.531,15 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 16 de juny de 2014, de la finca ubicada al Camí de Can Quirze, 4 ESC 1 BX 01.

La part actora defensava que aquesta liquidació havia de ser declarada nul·la, perquè no s'havia produït el fet imposable, és a dir, no hi havia hagut increment de valor entre la data d'adquisició (26 d'abril de 2007) i la de venda (16 de juny de 2014) de la finca. Ho motiva en el fet que la va vendre per un preu inferior al de compra, de manera que va experimentar una pèrdua patrimonial. Invoca en la seva defensa diverses sentències judicials que manifesten que no es produeix el fet imposable de l'impost quan no hi ha increment de valor, així com dues que discuteixen el mètode de quantificació legal de la quota tributària.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que la Llei d'hisendes locals considera que sempre es produeix increment de valor en cada transmissió, no tenint present el valor d'adquisició ni el de venda. La Llei únicament exigeix el valor cadastral de la finca en el moment de la transmissió.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara que la liquidació impugnada és ajustada a Dret. Aquest impost es fonamenta en l'article 47 de la Constitució, el qual disposa que la comunitat participarà en les plusvàlues que generi l'acció urbanística dels

ens públics.

En aquest aspecte, considera que la base imposable d'aquest tribut és un criteri objectiu fixat pel Poder Legislatiu i de compliment obligatori, de manera que la normativa reguladora ha de ser aplicada mentre no sigui modificada.

La sentència manifesta que aquest tribut no grava una plusvàlua individual del subjecte passiu, sinó una plusvàlua genèrica, conseqüència de l'acció urbanística duta a terme per l'Ajuntament.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 8 de febrer de 2016 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 15 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 120/2015-C, interposat per la senyora C.A.P. contra el decret núm. 271/2015, de 16 de gener de 2015, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació número 3876556, de quota 4.531,15 euros, relativa a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 16 de juny de 2014, de la finca ubicada al Camí de Can Quirze, 4 ESC 1 BX 01.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA NÚM. 19/2016 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 5 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS ORDINARI NÚM. 56/2013, INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ PER SILENCI ADMINISTRATIU DE RECLAMACIÓ DANYS I PERJUDICIS PER OCUPACIÓ PART FINCA RDA. BELLAVISTA.

El senyor David Bote Paz, Alcalde president, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de Barcelona, ha dictat Sentència núm.

19/2016 de 27 de gener, que desestima el recurs ordinari núm. 56/2013, interposat per Bomar 92, SL, contra la desestimació per silenci administratiu de reclamació de danys i perjudicis per ocupació per la via de fet de part de la finca situada a la rda. Bellavista, presentada el 16 de gener de 2013.

Bomar 92, SL sol·licitava la declaració contrària a dret de l'ocupació material i la ordre de deixar la superfície de 2.178,36 m2 del terreny lliure, vacu i expedit, amb condemna de pagament de la indemnització que correspongui, a raó de 1.750 € al mes comptar des del 4 de juliol de 2006, més interessos de demora i imposició de costes.

La Sentència favorable als interessos municipals desestima el recurs perquè entén que va existir inicialment via de fet, si bé va quedar convalidada en el Conveni urbanístic subscrit entre l'Ajuntament, PUMSA i els anteriors propietaris senyors Riera Cunill, referit al Pla parcial del sector El Sorrall i sòl urbà del turó de Cerdanyola, que en relació a l'ocupació de l'Ajuntament de 1.863,60 m2, per a la construcció d'un aparcament, s'indemnitza a la propietat en 6.000 € la qual es dóna per pagada a la firma del Conveni i renuncia a reclamar res més per aquest concepte en considerar-se saldats i liquidats. En el Conveni s'estableixen altres pactes relatius a la suspensió del procediment d'expropiació, inclusió de la finca en el sector El Sorrall, i l'obligació de subrogació al lloc de l'actual propietari en cas de transmissió de la finca.

Vist l'informe jurídic i l'article 104 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, l'adopció, si s'escau, dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 19/2016 de 27 de gener, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de Barcelona que desestima el recurs ordinari núm. 56/2013, interposat per Bomar 92, SL, contra la desestimació per silenci administratiu de reclamació de danys i perjudicis per ocupació per la via de fet de part de la finca situada a la rda. Bellavista, presentada el 16 de gener de 2013.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA NÚM. 41/2016 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 7 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS ORDINARI NÚM. 119/2015, INTERPOSAT CONTRA EL PROJECTE DE REPARCEL·LACIÓ UA-89D ERNEST LLUCH-VALLDEIX.

El senyor David Bote Paz, Alcalde president, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 7 de Barcelona, ha dictat Sentència el 2 de febrer de 2016, que desestima el recurs ordinari núm. 119/2015-F interposat per BOTONES DE MANDO CA RA, SL, contra el Projecte de reparcel·lació de la UA-89d Ernest Lluç-Valldeix, aprovat definitivament per decret de 7 de juliol de 2014, sense condemna en costes.

La societat recurrent sol·licitava pel trasllat de la seva activitat una indemnització de 470.000 € i subsidiàriament de 249.775,30 €, enlloc de 95.108,05 € valorats en la reparcel·lació.

La Sentència favorable als interessos municipals desestima el recurs per falta de prova, no justifica cap de les dues indemnitzacions sol·licitades.

Respecte a la quantitat principal no aporta cap document tècnic que la justifiqui i respecte a la quantitat subsidiària aporta la valoració de l'any 2007 efectuada en un anterior projecte de reparcel·lació únicament aprovat inicialment l'any 2009 i deixat sense efectes. Això és contrari a l'article 131 del Reglament de la Llei d'urbanisme, que fixa com a data de valoració l'aprovació inicial del projecte de reparcel·lació, per tant la valoració ha de referir-se a l'any 2014.

La valoració de l'any 2007 era superior a la de l'any 2014 a causa de la disminució de l'activitat de la societat en aquests anys, amb situació d'insolvència des de l'any 2011, sense que pugui ser imputable al canvi de planejament del sector en aquests anys –ho almenys no ho ha provat– ni dona dret “per se” a rebre indemnització.

Es desestimen les al·legacions de frau de llei i desviació de poder en haver quedat justificades les modificacions del planejament i l'interès general de fer viable econòmicament el sector, i no com al·lega amb la única voluntat d'abaratir el cost del trasllat de la seva activitat.

Vist l'informe jurídic i l'article 104 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, proposo a la Junta de Govern Local , en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, l'adopció , si s'escau, dels següents ACORDS:

Per tot això, proposo que la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, adopti, si s'escau, els següents acords:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 7 de Barcelona, que desestima el recurs ordinari núm. 119/2015-F, interposat per BOTONES DE MANDO CA RA, SL, contra el Projecte de reparcel·lació de la UA-89d Ernest Lluch-Valldeix, aprovat definitivament per decret de 7 de juliol de 2014, i confirma la seva legalitat.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚMERO 49/2016, DE 16 DE FEBRER, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 2 DE BARCELONA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚMERO 486/2014, INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ ADMINISTRATIVA DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER HAVER CAIGUT A LA VIA PÚBLICA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 29 de febrer de 2016, el Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 49/2016, de 16 de febrer, dictada en el Procediment Abreujat número 486/2014, interposat per la senyora M.A.P.C., contra el decret numero 6987/2014, de 9 d'octubre, del regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda al carrer Josep Pla número 17 el dia 22 de novembre de 2012.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys i perjudicis per un import de 3.054,04 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda per indemnització demanada per l'actora – sense costes -, entre altres, amb el següent argument:

“Valorada toda la prueba en su conjunto no puede entenderse acreditado que la actora se cayera en el punto en el que mantiene que se cayó. (...)

A todo ello debe añadirse que ese pequeño desperfecto de la acera se encontraba muy cerca del domicilio de la actora, por lo que tenía que ser conocido por la misma, y en las fotografías aportadas se observa que la acera es ancha y permite sin estrecheces el paso por la misma sin necesidad de circular sobre el desperfecto”.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, proposo el següent acord:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentencia número 49/2016, de 16 de febrer, dictada en el Procediment Abreujat número 486/2014 del Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Barcelona, interposat per la senyora M.A.P.C., contra el decret numero 6987/2014, de 9 d'octubre, del regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda al carrer Josep Pla número 17 el dia 22 de novembre de 2012 (Expedient: W 40/2012).

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Barcelona.”

Es donen per assabentats